

Avui, dia 23 d'abril, Sant Jordi i Dia del llibre, és el millor moment per reivindicar el paper essencial de la cultura en les nostres vides. Una cultura que ha estat, durant els darrers anys de crisi, menystinguda i oblidada, retallada, precaritzada i privatitzada, i sotmesa a un IVA abusiu que ha desincentivat el consum cultural. Una cultura que ara, amb la situació de confinament total per fer front a la COVID-19, ha mostrat tota la seva solidaritat, posant a disposició de la ciutadania, de forma gratuïta, llibres, obres teatrals i artístiques i concerts, mitjançant les eines que ens donen les noves tecnologies digitals. Amb tot això, el tancament ha servit per confirmar la importància de la cultura en el nostre dia a dia i com d'essencial és per mantenir el benestar i la cohesió social. La cultura no es pot valorar només en termes de rendibilitat econòmica; la seva transcendència va molt més enllà: permet desenvolupar el pensament crític i ens ajuda a sentir-nos part d'una comunitat. És per això que el món de la cultura necessita disposar dels recursos necessaris per no caure en una major precarietat cultural que l'actual.

Quan s'acabi el confinament, la cultura, a més de tot el que li ha suposat el tancament absolut, haurà de fer front a mesures com la reducció de l'aforament o altres derivades de les exigències per la prevenció dels contagis. D'altra banda, és probable que el públic habitual trigui en anar a llocs on hi ha molta gent com cinemes, teatres, sales de música,... Per tant, no només s'han de preveure mesures per fer front a la situació de confinament, sinó també pel que vindrà després.

Amb aquest objectiu, plantegem diverses mesures. Durant el període de Covid-19 s'ha de garantir el pagament de les activitats culturals, incorporar en els fons d'ajudes locals al sector cultural i reprogramar totes aquelles activitats que es veuran compromeses. Un cop superat el confinament, és necessari crear un pla de xoc pel sector cultural per reactivar-lo, cal que la cultura sigui considerada com a bé de primera necessitat i no pas com un luxe, com ja s'ha fet a Alemanya. A més a més, s'han de dissenyar nous ajuts i subvencions per aquesta situació excepcional. Si no es garanteix partida pressupostària als petits sectors culturals i artistes, la creació i difusió cultural quedarà en mans, únicament, de persones amb mitjans econòmics i companyies culturals grans, tancant les portes a creacions de petits artistes que no compten amb aquestes facilitats. A més d'aprofundir en la precarietat del sector, això suposaria una pèrdua de riquesa cultural importantíssima, ja que ens privaria de creacions i propostes que també són una interpretació de la realitat que necessitem per entendre el món i entendre'ns a nosaltres, a les nostres relacions interpersonals, històries col·lectives, ambicions, pors, referències i imaginaris. No ens podem permetre el luxe de silenciar cap veu, i menys durant o després una crisi d'aquestes característiques, en què diversificar les maneres d'expressar-nos i comunicar-nos està sent essencial per poder tirar endavant.

Per últim, celebrem que la Diada de Sant Jordi s'hagi aplaçat al dia 23 de juliol. Creiem que una Diada tant important per les catalanes, en què ens trobem als carrers i compartim tantes manifestacions culturals de manera inclusiva i fraterna, s'ha de poder celebrar un cop passada la crisi i de manera coordinada institucionalment a nivell de país.